

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 25 listopada 2016 r.

W pozwie z dnia 20 maja 2008 r. (...) Sp. z o.o. domagała się zasądzenia od L. Ś. kwoty 3618,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania. Powód wskazał, że dochodzona należność wynika z zawartych przez strony umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, które następnie zostały przez powoda wypowiedziane (pozew k. 2-3).

W dniu 28 maja 2008 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy w W., w I Wydziale Cywilnym w sprawie I Nc 26211/08 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz zapłaty k. 10).

Pozwana L. Ś. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz domagała się zasądzenia kosztów procesu. Pozwana w szczególności kwestionowała fakt udowodnienia przez stronę pozwaną zasadności roszczenia co do zasady i co do wysokości (sprzeciw od nakazu zapłaty 17-20).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 września 2009 r. L. Ś. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 5 i 6).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów, okoliczności przyznanych, a także twierdzeń stron nie zakwestionowanych przez stronę przeciwną, które na podstawie art. 230 k.p.c. w zw. z art. 229 k.p.c. Sąd przyjął za przyznane. Strony nie kwestionowały autentyczności powołanych powyżej dokumentów, ani ich treści. Sąd również nie miał wątpliwości co do ich wartości dowodowej, wobec czego brak było podstaw do odmówienia wiarygodności danych w nich zawartych.

W toku postępowania strona pozwana złożyła wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. Ś.. W ocenie Sądu przeprowadzenie tego dowodu, mając na uwadze zakres rozpoznania sprawy, prowadziłoby wyłącznie do przedłużenia postępowania i nie wpłynęłoby na treść wydanego orzeczenia. Należy podkreślić, że na tym etapie postępowania kwestia ustalenia rzeczywistego adresu zamieszkania pozwanej w czasie, w którym wydany był nakaz zapłaty, jest irrelevantna z punktu widzenia zasadności powództwa i w związku z tym wniosek ten należało oddalić.

Sąd zważył co następuje:

Niesporny pomiędzy stronami był jedynie fakt zawarcia umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych w dniu 1 września 2006 r. Natomiast okoliczności związane z powstaniem konkretnych zobowiązań pieniężnych, w szczególności z tytułu kary umownej, nie zostały należycie wykazane. Strona pozwana w toku postępowania, w celu wykazania wysokości należnego roszczenia, przedstawiła jedynie zestawienie niezapłaconych faktur i not księgowych. Sąd nie przyznał wyżej wskazanemu dokumentowi waloru wiarygodności w zakresie umieszczonych w nim kwot zaległości. Należy zaznaczyć, że dokument ten stanowi wyłącznie wydruk z systemu komputerowego powoda i jako dowód określony w przepisie art. 308 § 1 k.p.c. w brzmieniu sprzed dnia 8 września 2016 r. winien być oceniany z dużą dozą ostrożności. Warto nadmienić, że powód nie przedstawił jakichkolwiek innych dokumentów mających na celu wykazanie historii rachunku pozwanej, co obciąża go jako stronę, która z udowodnienia tych okoliczności wywodzi określone skutki prawne. Powód nie wskazał również jaka była podstawa do nałożenia na powódkę kar umownych określonych w zestawieniu. Jednocześnie w pozwie strona powodowa wskazywała na wypowiedzenie przez siebie umów zawartych między stronami, lecz nie przedłożyła na tą okoliczność jakiegokolwiek dokumentu, wskazującego na skuteczność dokonania wymienionej czynności prawnej. Należy zaznaczyć, że powód na tę okoliczność mógł przedłożyć chociażby odpis pisma zawierającego oświadczenie o wypowiedzeniu.

W konsekwencji Sąd uznał, że istnienie i wysokość dochodzonego roszczenia nie zostały należycie udowodnione. Wobec ogólnego zakwestionowania istnienia zobowiązania przez pozwanego Sąd nie mógł tych okoliczności uznać za przyznane w trybie art. 230 kpc. Dlatego też powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach Sąd orzekł na zasadzie art. 98 § 1 kpc, zasądzając od przegrywającego powoda na rzecz pozwanej koszty procesu w kwocie 617 zł na którą składają się: kwota 600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalone na podstawie § 6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

SSR Paweł Szymański

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.